

Vlaams
Parlement

vergadering **C93**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Wonen, Armoedebeloid en Gelijke
Kansen

van 21 januari 2016

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van An Christiaens aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het effect van een toenemend aantal kandidaat-huurders met een vluchtelingenachtergrond op de wachtlijsten van sociale huisvestingsmaatschappijen – 652 (2015-2016)	3
VRAAG OM UITLEG van Michèle Hostekint aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de onderbezetting van sociale woningen – 685 (2015-2016)	9
VRAAG OM UITLEG van Mercedes Van Volcem aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de sociale mobiliteit van nieuwkomers – 778 (2015-2016)	16
VRAAG OM UITLEG van Marc Hendrickx aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het openstellen van de daklozenopvangcentra – 796 (2015-2016)	19
VRAAG OM UITLEG van Valerie Taeldeman aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het lokaal woonbeleid – 654 (2015-2016)	20

VRAAG OM UITLEG van An Christiaens aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het effect van een toenemend aantal kandidaat-huurders met een vluchtelingenachtergrond op de wachtlijsten van sociale huisvestingsmaatschappijen – 652 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Lorin Parys

De voorzitter: Mevrouw Christiaens heeft het woord.

An Christiaens (CD&V): Minister, sinds een aantal maanden lezen we elke dag wel iets over de vluchtelingenstroom. De discussies daarover worden vooral aan de overkant gevoerd, maar ik had u er ook graag een vraag over gesteld in het kader van uw bevoegdheid Wonen.

We worden geconfronteerd met een toestroom van vluchtelingen, maar nadat zij hun procedure gevolgd hebben en in een asielcentrum hebben verbleven, zijn ze voor hun permanente huisvesting aangewezen op de Vlaamse woningmarkt. We hebben het daar eind vorig jaar ook al eens over gehad. Zowel op de private als op de sociale markt zal de vraag naar huurwoningen dus toenemen. Vlaanderen telt op dit moment ongeveer 140.000 sociale woningen. Jaarlijks wordt er 700 à 800 miljoen euro geïnvesteerd in de bouw van nieuwe sociale woningen. Toch blijven de wachtlijsten lang. Dat was al zo, en het zal er nu alleszins niet op verbeteren.

Eerder dit jaar hebt u terecht benadrukt dat personen met een vluchtelingenstatus geen voorrang krijgen op de lijst van sociale woningen, maar wie aan de toelatingsvoorwaarden voor een sociale woning voldoet, kan zich natuurlijk wel inschrijven. En ook al heeft de vluchtelingenstatus misschien geen rechtstreeks effect op de plaats op de lijst, het zijn alleszins extra mensen die erbij komen op de wachtlijst.

Een factor die wel kan meespelen voor een voorkeursbehandeling, is het statuut van dakloze. Een OCMW of een centrum algemeen welzijnswerk (CAW) kan een versnelde toewijzing vragen voor een persoon met het statuut van dakloze. Aangezien in de praktijk vluchtelingen die het asielcentrum moeten verlaten, of wier procedure is afgerond, dakloos zijn, kan dat zeker ook een effect hebben. Vanuit het werkveld horen we nu al dat er een opvallende stijging zou zijn van het aantal kandidaten voor sociale huurwoningen.

Halverwege november vorig jaar hebt u gezegd dat u zou onderzoeken hoe dat een effect kan hebben voor de lokale besturen, want het zijn natuurlijk in eerste instantie die lokale besturen die daarmee geconfronteerd worden. Ik denk aan de steden en gemeenten die toch honderden mensen tegelijk in asielcentra opvangen op hun domein. Normaliter blijven die mensen in eerste instantie daar ook wel in de buurt hangen, of ze trekken in groep naar bepaalde steden.

Minister, is er inderdaad een effect merkbaar? Dat wordt nu wel gezegd, maar klopt dat ook? Hebt u cijfers van het toenemende aantal kandidaat-huurders met een vluchtelingenachtergrond op de wachtlijsten? Volgt u dat op? Hoe ziet u dat evolueren? Welke specifieke maatregelen neemt u om de huisvestingsmaatschappijen bij te staan in het opvangen van de toenemende druk op sociale huisvestingsmaatschappijen in het algemeen en op de bijkomende aanvragen van kandidaat-huurders met een vluchtelingenachtergrond in het bijzonder?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw Christiaens, ik wil vooraf nog eens duidelijk stellen dat een van de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een sociale woning, is dat je ofwel opgenomen bent in het bevolkingsregister ofwel in het vreemdelingenregister.

U zult wellicht goede bronnen hebben, en ik twijfel er ook niet aan dat er een toename is van het aantal mensen met een vluchtelingenstatuut op de wachtlijsten van sociale woningen, maar ten eerste heb ik daar geen weet van en ten tweede kan eigenlijk niemand dat ooit zeggen. Ik zal u zeggen waarom. Men moet dus ofwel ingeschreven zijn in het bevolkingsregister, ofwel in het vreemdelingenregister. Iedereen weet dat er in heel Vlaanderen al een decennium of langer een toename is van mensen die initieel in het vreemdelingenregister zijn opgenomen en die op een wachtlijst komen, en daarna eventueel een sociale woning toegewezen krijgen. De sociale huisvestingsmaatschappijen moeten hun informatie halen uit de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid en daar staat enkel in of een kandidaat-huurder in het bevolkingsregister of in het vreemdelingenregister is ingeschreven. Het statuut van de betrokkene wordt daar niet bij vermeld. Je hebt bijvoorbeeld een E-kaart of een F-kaart, je bent politiek vluchteling, je hebt een voorlopige verblijfsduur van vier jaar of vijf jaar: dat staat daar allemaal niet in. Dat hoeft ook niet voor een sociale huisvestingsmaatschappij, omdat men al aan de voorwaarde heeft voldaan omdat men is opgenomen in het vreemdelingenregister. Uw concrete vraag over een toename van het aantal vluchtelingen kan ik dus niet beantwoorden. En het lijkt mij ook wel heel vreemd dat er sociale huisvestingsmaatschappijen in Vlaanderen zijn die dat wel zouden doen, want eigenlijk hebben ze geen weet van het statuut. Ik weet ook wel dat dat bijvoorbeeld in gesprekken met maatschappelijke assistenten en dergelijke meer misschien wel naar boven komt, maar dat wordt in ieder geval niet bijgehouden. Als mij dus de vraag wordt gesteld of ik als minister een stijging kan vaststellen, kan ik u alleen 'neen' antwoorden. Het klopt natuurlijk wel dat er al jaren aan een stuk een stijging is van mensen van allochtone origine, maar dat zijn niet per definitie vluchtelingen. Dat is het enige antwoord dat ik daarop kan geven.

Er is niet alleen een stijging van het aantal mensen van allochtone origine op de wachtlijsten voor een sociale woning. Er is ook gewoon al enkele jaren aan een stuk een langer wordende wachtlijst. Dat zal ik ook niet verhelen. Zo steeg het aantal kandidaat-huurders jaar na jaar van 71.000 in 2009 naar 108.000 in 2014. En dan reken ik gemakshalve de mutatieaanvragen even niet mee, want dat zijn geen kandidaat-huurders, aangezien zij al een sociale woning hebben.

Wat ook belangrijk is, is dat 2015 een actualisatiejaar was. Dat leidt altijd wel tot een serieuze afname van de wachtlijst. Als we in 2014 afgeklopt hebben op 108.000, dan moeten we de actualisatie van 2015 nog eventjes de kans geven om dat cijfer te doen dalen, want dat is in het verleden ook altijd zo geweest. Dat gaat bijvoorbeeld over mensen die nog op een wachtlijst staan van een maatschappij die actief is op het grondgebied van een welbepaalde stad of gemeente, maar die ondertussen een woning gekregen hebben van een andere sociale huisvestingsmaatschappij. Die staan dus nog op de wachtlijst, maar moeten er eigenlijk niet meer op staan, omdat ze ondertussen een andere woning gekregen hebben. Dat is een van de zaken die gebeuren tijdens een actualisatiejaar.

Wat ook belangrijk is om aan te stippen in dit debat, is dat de inkomensgrenzen begin 2014 met 13 procent verhoogd zijn. Natuurlijk heeft dat ook een impact op de wachtlijsten. Dat is logisch. Wij hebben die beslissing collegiaal genomen met het vorige bestuur. En natuurlijk heeft dat een impact op de wachtlijsten, zeker als je de inkomensgrenzen met 13 procent laat stijgen. Ik ben daar toen ook altijd een voorstander van geweest, omdat ik de inkomensgrenzen die toen gangbaar waren, niet meer van deze tijd vond. Ik denk dat dat een goede beslissing is geweest.

Dan is er de concrete vraag of ik nog tips zal geven of iets zal doen voor SHM's die worden geconfronteerd met vluchtelingen. Ik kom dan enigszins terug op mijn eerste antwoord. De meeste SHM's hebben eigenlijk echt al wel veel ervaring met het omgaan met mensen van vreemde origine. Zoals ik zei, is er immers al meer dan tien jaar een stijging van mensen van vreemde origine, niet alleen op de wachtlijsten, maar ook als het gaat over de werkelijke bewoners van een sociale woning. Ze hebben ook heel waardevolle projecten.

In het kader van heel de visitatieronde en de visitatierapporten moet eigenlijk tot de conclusie worden gekomen dat goede praktijken bij een bepaalde SHM eigenlijk ook naar de andere zouden kunnen worden overgebracht. Ik denk heel concreet aan een project als Klare Taal. Dat kost helemaal niet zo veel. Dat is dan weer een koppeling van mijn bevoegdheden Wonen en Inburgering. Het gaat dan over de vraag hoe men op een heel eenvoudige en duidelijke manier met mensen van vreemde origine kan communiceren. Dat kan via pictogrammen gaan, maar het kan ook gewoon gaan over het opstellen van een verstaanbare brief. Ik denk dat dat in deze commissie in het begin van deze legislatuur ook nog aan bod is gekomen. Ik heb toen een voorbeeld getoond van een brief van een SHM die zelfs wij niet zouden begrijpen, laat staan iemand die de Nederlandse taal niet machtig is. Dat zijn heel kleine projecten. Die kosten eigenlijk ook heel weinig. Ik kan u wel zeggen dat er ook in het kader van Wonen-Welzijn in het licht van de asielcrisis, waarbij onze verantwoordelijkheid begint als mensen eenmaal als vluchteling erkend zijn, in een extra budget is voorzien binnen het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin voor woonbegeleiding.

Voorzitter, dan heb ik ook nog die 20 miljoen euro voor de lokale besturen, maar daar nu dieper op ingaan, zou ons iets te ver leiden, tenzij de leden dat absoluut willen. Dan wil ik dat doen.

De voorzitter: Mevrouw Christiaens heeft het woord.

An Christiaens (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik begrijp wel dat u dat antwoord nu geeft. Waarschijnlijk bestaan daar, zoals u zegt, weinig cijfers over. De realiteit is echter wat ze is. Vorige week zijn in Leopoldsburg – ik kan het alleen over die gemeente hebben – de eerste vluchtelingen die daar zijn aangekomen, als vluchteling erkend. Die zullen dus de facto wel terechtkomen op onze huurmarkt. Op de sociale huurmarkt zal er geen plaats zijn. De wachtlijsten bewijzen dat. Ze zullen terechtkomen op de private huurmarkt, en wat voor toestanden zijn dat dan? De OCMW's zullen daardoor extra vragen krijgen, maar hun middelen en noodwoningen zijn uiteraard ook beperkt. Zij hebben ook geen uitbreiding of dergelijke meer.

Wat de wachtlijsten betreft, er zijn een aantal sociale woningen die leegstaan, bijvoorbeeld omdat ze nog moeten worden gerenoveerd en zo. Is dat een mogelijkheid om op korte termijn extra plaatsen te kunnen creëren? Ik denk dat die mogelijkheid ook al eens is geopperd. U hebt toen gezegd dat u het niet zag zitten om die open te stellen. Bent u nog altijd die mening toegedaan? Dit is immers toch een probleem waarmee we worden geconfronteerd en in de toekomst zeker nog meer zullen worden geconfronteerd. U hebt zelf net verwezen naar de extra middelen die er zijn voor de lokale besturen, de gemeenten, de steden, de OCMW's, maar we moeten er toch over waken dat de last niet bij onze lokale besturen terechtkomt. Misschien kan er vanuit Vlaanderen sprake zijn van een coördinator voor woonbegeleiding, die mee die gemeenten en steden kan begeleiden. Die mensen zijn hier en we moeten oplossingen vinden voor hen, maar de vrees is natuurlijk dat alle lasten bij die besturen terechtkomen. Ze weten niet goed hoe ze daaraan moeten beginnen. Dat is slecht voor de mensen die een woning zoeken, sociaal of privaat, maar het is natuurlijk ook nefast voor onze lokale besturen.

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Michèle Hostekint (sp-a): Minister, u fietst natuurlijk een beetje om de problematiek heen. De kernvraag op dit vlak is natuurlijk de volgende. We weten dat er heel veel mensen bij komen. Er zijn heel veel vluchtelingen in ons land aangekomen. Die zullen straks al dan niet worden erkend, maar we weten dat er heel veel mensen bij zullen komen op die woonmarkt, dat er een bijkomende druk zal zijn op die woonmarkt. Los van de vraag welke achtergrond die mensen ook hebben, weten we dat zeker op dat meest kwetsbare segment, of het nu gaat over de private huurmarkt of de sociale woonmarkt, die mensen erbij komen.

Meer mensen betekent meer druk, en het is aan u als minister van Wonen om een antwoord te bieden op die vraag. Net op dat meest kwetsbare segment is er vandaag al zo'n grote druk, en die neemt toe. Rekening houdend met de wachtlijsten die er vandaag al zijn, zowel voor sociale huisvesting als voor de woningen van sociale verhuurkantoren, en wetend dat er een krapte is op de private huurmarkt, hoe zult u ervoor zorgen dat alle mensen, welke achtergrond ze ook hebben, een betaalbare woning vinden in Vlaanderen?

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mercedes Van Volcem (Open Vld): Er is natuurlijk een probleem met die wachtlijsten. Minister, ik deel uw mening dat vluchtelingen geen voorrang moeten krijgen op mensen die reeds lang op die wachtlijst staan. Daarover gaat het debat niet. Dat wordt vaak aangehaald.

Er is echter wel een probleem. Er komen 30.000 mensen bij. Het kan dat ze op die wachtlijst voor een sociale woning zullen worden ingeschreven. Het beste zou eigenlijk zijn dat ze aan de slag gaan, dat ze kunnen werken en niet behoeftig zijn. Dat is de redenering die we nog altijd moeten hebben. Daarover stel ik straks ook een vraag. Er zal inderdaad ook een druk ontstaan op die private markt. Zult u daar iets aan doen? Of zult u gewoon zeggen dat u niets doet, dat de mensen allemaal in de kazernes, in de tijdelijke opvang blijven zitten? Niets doen lijkt me ook geen optie.

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Martine Fournier (CD&V): Ik sluit me volledig aan bij de vragen van mevrouw Christiaens en mevrouw Van Volcem. Het gaat hier eigenlijk meer over de private markt. Veel erkende vluchtelingen zullen niet alleen een sociale woning zoeken, maar zullen zeker ook een woning zoeken op de private markt. Enkele steden en gemeenten, zoals ook mijn eigen gemeente, hebben nu al te kampen met heel lage woningprijzen. Wij zitten bij de derde laagste in heel Vlaanderen. Ik vrees dan ook dat er een heel grote toestroom zal zijn in dergelijke gemeenten van mensen die op zoek zijn naar een woning. Minister, voorziet u in begeleiding voor die steden? De druk op bijvoorbeeld het OCMW zal immers zeer groot zijn.

De voorzitter: De heer Anseeuw heeft het woord.

Björn Anseeuw (N-VA): Ik hoor collega's hier zeggen dat er niets zal worden gedaan. Ik denk niet dat we een toestroom van vluchtelingen nodig hadden om te weten dat de private huurmarkt moet worden versterkt, dat het sociaal woonpatrimonium moet worden uitgebreid en dat het bestaande patrimonium moet worden gerenoveerd en zo efficiënt mogelijk moet worden ingezet om tegemoet te komen aan de woonnoden van de meest kwetsbaren in onze samenleving. Zeggen dat er niets worden gedaan, klopt eigenlijk niet.

Voor het kerstreces hebben we tijdens de bespreking van de begroting heel concrete maatregelen opgesteld die grotendeels in 2016 zullen worden uitgerold, ook

wat de private huurmarkt en het sociaal woonpatrimonium betreft. Dus zeggen dat er hier rond de hete brij wordt gedraaid, klopt niet. Er staan heel concrete plannen op de agenda voor dit voorjaar. Zeggen dat er een nieuwe maatregel zou moeten worden genomen omdat er erkende vluchtelingen zullen bijkomen, ook op de Vlaamse woonmarkt, is eigenlijk suggereren dat er iets speciaals moet gebeuren voor de vluchtelingen, wat eigenlijk onrechtvaardig zou zijn ten aanzien van alle andere mensen die op de Vlaamse woonmarkt terecht moeten en die al jaren een hoge woonnood hebben.

Ik verzet me een beetje tegen de sfeer die wordt gecreëerd dat er rond de hete brij wordt gedraaid en dat er niets wordt gedaan, terwijl er de volgende maanden heel concrete maatregelen zullen worden uitgerold, zowel voor de private woningmarkt als voor de sociale woningmarkt.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Om leegstaande woningen open te stellen is het belangrijk een onderscheid te maken tussen ongeschikte en onbewoonbare sociale woningen. De vraag die de heer Hendrickx straks zal stellen, heeft daar ook mee te maken. Wij hebben het kaderbesluit Sociale Huur zodanig aangepast dat het contingent ongeschikte woningen tijdelijk wordt opengesteld in het kader van de winteropvang. Onbewoonbare woningen worden niet opengesteld omdat ze onveilig zijn.

Dat heeft niets te maken met de vluchtelingencrisis, maar wel met de vraag van minister Vandeuren en de lokale besturen. Zo is er sprake van leegstand zoals frictieleegstand tussen renovaties door en dergelijke. Die woningen zijn nog goed om te verhuren, maar de tijdelijke opvang in het kader van de winteropvang ging niet zo vlot via het kaderbesluit Sociale Huur.

Vluchtelingen kunnen daar aanspraak op maken zodra zij aan de voorwaarden voldoen. Zij krijgen echter geen voorrang op de mensen die nu al op dergelijke wachtlijsten staan. Wie tijdelijk zo'n woning betreft in het kader van winteropvang, krijgt ook geen contract. We hanteren voor iedereen hetzelfde principe. Drie maanden een sociale woning huren betekent niet dat men die voor het leven heeft.

Het debat over bijkomende druk op de woonmarkt wordt hier om de vier weken gevoerd in het parlement, in deze commissie of in de plenaire vergadering. Ik heb nooit ontkend dat er een bijkomende druk is op de woonmarkt. Mijn uitgangspunt verschilt echter een beetje van dat van sommige anderen hier aanwezig. We moeten dat bekijken vanuit de woonbehoeften. Iemand die al vier of vijf jaar op een wachtlijst staat voor een sociale woning, heeft evenveel woonbehoefte als iemand die zich na een asielprocedure in Vlaanderen vestigt. Ik vind het beter om vanuit het uitgangspunt van de woonbehoefte te vertrekken. Wie erkend wordt als vluchteling na een asielprocedure, kan gaan en staan en zich vestigen waar hij of zij wil. Op dat moment krijgen zij dezelfde sociale rechten als iemand die hier is geboren en getogen of als iemand die vijf jaar geleden naar hier is gekomen. Ik krijg veel vragen over kinderbijslag, leefloon enzovoort. Ik herhaal wat ik altijd al heb gezegd. Ik ontken niet dat er een bijkomende druk is, maar ik vind niet dat we iets speciaals moeten doen, uitsluitend voor die mensen. Ik vind wel dat we de private huurmarkt moeten versterken. Ik vind het jammer dat deze vragen steeds blijven terugkeren.

In dezen is woonbegeleiding heel belangrijk – en dat gaat veel breder dan alleen het debat over de vluchtelingen. Mevrouw Fournier stelde daar een vraag over. De lokale besturen kunnen het best aanvoelen waar de noden zijn. Niet elk lokaal bestuur heeft te kampen met dezelfde specifieke noden. De vluchteling registreert zich aan het loket van de gemeente in kwestie, en dan gaan de lokale

overheden daarmee aan de slag. Dat kan gaan over een OCMW of een CAW of een samenlevingsopbouw. Dat kunnen allerlei middenveldorganisaties zijn, die een zeer belangrijke rol vervullen. Maar dat gaat veel breder. Die mensen zijn al jaren werkzaam op het grondgebied van een lokaal bestuur. Zij houden zich al jaren bezig met woonbegeleiding. Dat is in dit debat onontbeerlijk. Ik heb u al gezegd dat er meer middelen voor uitgetrokken zijn.

Ik heb, wat betreft de 20 miljoen euro van de lokale besturen, de oproep van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) ook gelezen. Daar wordt een link gemaakt tussen het spreidingsplan van staatssecretaris Francken, dat gaat over asielzoekers en niet over erkende vluchtelingen, en de 20 miljoen euro die in het kader van de vluchtelingencrisis is uitgetrokken in de begroting 2016 van de Vlaamse Regering. We weten allemaal dat een lokaal bestuur dat nu in het kader van het spreidingsplan van staatssecretaris Francken asielzoekers opvangt, per asielzoeker ongeveer 1300 euro per maand krijgt. U kunt zelf uitrekenen hoeveel dat dan is voor een gezin van drie of vier – voor een kind krijgt men iets minder dan 1300 euro. De lokale besturen krijgen dus puur voor het opvangen van asielzoekers meer dan voldoende middelen van staatssecretaris Francken. De 20 miljoen euro voor de lokale besturen is er voor na de procedure: zodra men erkend is als vluchteling, kan men gaan en staan waar men wil. Dan willen we die lokale besturen een deel van die 20 miljoen euro geven. Een hele aanbestedingsprocedure en een projectoproep zijn nu vertrokken naar die lokale besturen. Ik zou het niet goed vinden om die 20 miljoen euro nu al te beginnen verdelen. Ik vind dat dat geld moet gaan naar die gemeenten en steden die de grootste instroom van erkende vluchtelingen zullen krijgen. Het zou echt een verkeerd signaal zijn om die 20 miljoen euro te verdelen in het kader van het spreidingsplan van staatssecretaris Francken. Voorzitter, dat werd hier niet geopperd, maar wel al in vorige debatten. Ik denk dus dat het goed is om nog eens de puntjes op de i te zetten. Wij willen dus absoluut de lokale besturen waar de meeste erkende vluchtelingen zich zullen vestigen helpen. Het is goed dat we blijven geloven in de autonomie en de kracht van deze lokale besturen. Het zou niet goed zijn om van bovenuit, vanuit Vlaanderen, bepaalde regels of principes op te leggen: "U krijgt alleen een deel van de koek als u dat doet!" Neen, we moeten vertrouwen hebben. Maar ik denk dat wie deel uitmaakt van een lokaal bestuur, het daarmee zal eens zijn omdat men daar het best weet wat de noden zijn en hoe men met bepaalde problemen moeten omgaan.

De voorzitter: Mevrouw Christiaens heeft het woord.

An Christiaens (CD&V): Minister, dank u voor uw antwoorden. Dat is inderdaad de zorg: er wordt geen onderscheid gemaakt. De behoefte is voor iedereen gelijk, maar de druk neemt toe. Ik denk dat we het daarover hier toch bijna allemaal eens zijn. Ik wou het nog eens extra beklemtonen.

U zegt dat de projectoproep is vertrokken naar de lokale besturen. Het lijkt mij evident dat dit moet gaan naar wie het nodig heeft en dat u op die manier werkt. We moeten daar kort op de bal spelen. We kunnen dat niet nog langer voor ons uitschuiven. De eerste erkenningen zijn gebeurd. Het probleem doet zich niet alleen vandaag voor, maar deed zich ook gisteren voor. Er is vanuit de steden en gemeenten een heel duidelijke vraag. De lokale economie speelt uiteraard. Er is een heel duidelijke vraag naar begeleiding en coördinatie. U kunt daar, als minister van Wonen en hopelijk ook van Heel Duidelijke Antwoorden, verder mee aan de slag. U helpt en ondersteunt hen daarin, met begeleiding maar ook financieel.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Michèle Hostekint aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de onderbezetting van sociale woningen – 685 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Lorin Parys

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Michèle Hostekint (sp.a): Minister, u verraste ons nogal door plots in de kerstvakantie het bericht te lanceren dat u niet alleen overging tot tijdelijke huurcontracten. We zijn het daar niet mee eens, maar het was al langer bekend dat u dat zou doen. Dat was al uitgebreid bediscussieerd in deze commissie. U verraste ons door te zeggen dat u voor huidige contracten naast die tijdelijke contracten ook boetes zou opleggen in geval van onderbezetting.

Dat verraste nogal omdat we daarover amper twee weken daarvoor een uitgebreide discussie hadden gehad. Iedereen was het erover eens dat die onderbezettingsboete geen goed idee was. Ik heb u daarin gelijk gegeven. U had in uw beleidsbrief gezegd dat we die onderbezettingsboete niet zouden invoeren omdat dat geen efficiënt instrument is om tot een betere bezettingsgraad van sociale woningen te komen. Huurders die financieel sterker staan, kunnen die vergoeding betalen en zullen daar blijven wonen. Daarom stelt u voor om met die bezettingsgraad rekening te houden als criterium voor het al dan niet verlengen van een contract. U had dat zelf zo aangegeven en u hebt dat in de commissie herhaald. U zei dat niet te zullen doen omdat het totaal inefficiënt is. Dat is eigenlijk het afkopen van extra ruimte. Mensen die zich dat kunnen permitteren, zullen dat doen. Die zullen dat afkopen, en daar zijn we niet voor. Dus zouden we dat niet doen.

Minister, we zijn natuurlijk allemaal voorstander van een goede bezetting. Het is in ieders belang dat sociale woningen zo efficiënt mogelijk worden ingezet en dat we ervoor zorgen dat woningen inderdaad worden bewoond door het gepaste aantal bewoners, dat mensen niet in woningen wonen met te veel slaapkamers. Maar, minister, mensen kiezen daar niet voor. Mensen wonen in een te grote woning omdat de situatie zo gegroeid is, omdat de kinderen het huis uit zijn, omdat ze vaak geen alternatief hebben gekregen voor een andere gepaste woning in dezelfde buurt.

Diezelfde buurt, minister, dat vinden wij ontzettend belangrijk. Het is niet goed om mensen die geworteld zijn in hun buurt, die hun leven lang al in dezelfde straat en wijk wonen, plots te doen vertrekken. Zij zorgen voor een zekere stabiliteit in de buurt. Ze vervullen een bepaalde rol in hun wijk, en dat zorgt voor sociale cohesie. Eens te meer, die mensen hebben ook geen schuld aan het feit dat ze te groot wonen. Ze hebben daar niet bewust voor gekozen; ze hadden gewoon geen keuze bij de toewijzing. De situatie is door de jaren heen zo gegroeid.

We vinden natuurlijk wel dat er iets moet gebeuren. De mensen moeten een alternatief krijgen in diezelfde buurt. We vinden eveneens dat mensen een boete opleggen als er geen alternatief is, een verkeerd signaal is. *(Opmerkingen van minister Liesbeth Homans)*

In de kerstvakantie waren er nog geen details bekend. Ik heb de documenten opgezocht en niet gevonden, ook niet om mijn vraag om uitleg te kunnen indienen. Ondertussen heb ik de documenten van de Vlaamse Regering gelezen. Blijft, minister, dat u die boete wilt opleggen. De voorwaarden zullen dezelfde zijn als voor een tijdelijk huurcontract.

Het belang van een betere bezettingsgraad van sociale huurwoningen is zeker een bekommernis die we allemaal delen. We vinden allemaal dat grote woningen ter beschikking moeten staan van gezinnen met kinderen en dat sociale woningen zo optimaal mogelijk moeten worden benut.

Vindt u niet, minister, dat boetes opleggen een vrij drastische maatregel is? Zeker als de mensen weinig of geen keuze hebben? Er moet toch een valabel alternatief zijn?

De huidige tendens van gezinsverdunding gaat gepaard met een nood aan kleinere woningen. Beschikt de woonmarkt over voldoende aanbod dat als alternatief kan dienen voor gezinnen die nu in een te grote woning wonen?

U hebt gezegd dat er 15.000 gezinnen niet optimaal wonen. Dat betekent 15.000 alternatieven. Zijn die 15.000 alternatieven er? Kunt u garanderen dat de sociale huurmarkt voldoende kleinere woningen kan aanbieden? Kunnen de SHM's aan die 15.000 gezinnen in een te grote woning vandaag een valabel alternatief in eigen buurt aanbieden?

Hoe rijmt u de recente beslissingen van de Vlaamse Regering met uw eerdere voornemens en uitspraken in de beleidsbrief Wonen om af te stappen van een onderbezettingsvergoeding? U zei dat u dat geen efficiënt instrument vond. Mensen die het zich financieel kunnen permitteren, kunnen dus extra ruimte afkopen. Hoe rijmt u dat met uw uitspraken van twee weken voor de kerstvakantie dat u ervan overtuigd was dat een onderbezettingsvergoeding, een boete voor het bewonen van een te grote woning, een zeer inefficiënt systeem is? U zei dat het niets zou veranderen. Op 23 december moesten we dan in de pers lezen dat u de onderbezettingsvergoeding toch zult opleggen.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw Hostekint, ik zal een en ander verduidelijken. U hebt wel tien keer het woord 'boete' gebruikt. Ik hoop dat ik u kan overtuigen van het tegendeel, ik kan het maar blijven proberen.

U spreekt over een bestraffend beleid, voor mij betekent dat beleid de juiste sociale woning aan de juiste mensen toewijzen. Dat heb ik duidelijk gezegd. We gaan geen mensen uit hun huis zetten, we gaan geen mensen pesten.

Ik heb daarnet al aangegeven dat sp.a ook consequent moet blijven. Het is goed voor een partij en voor een politica om consequent te blijven. Het is goed dat u meldt dat uw partij geen voorstander is van de tijdelijke contracten.

We moeten natuurlijk een onderscheid maken tussen de tijdelijke contracten die gaan worden ingevoerd – dat zijn dus nieuwe contracten – en de huidige contracten. De onderbezettingsvergoeding zal enkel worden toegepast op huidige contracten. Er is enige tegenstrijd tussen tijdelijke contracten en een onderbezettingsvergoeding. Een tijdelijk contract wordt niet altijd verlengd, dat kan op basis van de bezettingsgraad maar ook het inkomen – ik kom daarop terug. We willen toch de onderbezettingsvergoeding behouden. U noemt dat 'afkopen' en vindt dat een tegenstrijdig signaal. Maar we hebben een onderscheid gemaakt tussen de nieuwe, tijdelijke contracten en de huidige contracten.

De Inspectie van Financiën vraagt ons in haar advies ook om dat zo te doen. Het is goed dat parlementsleden adviezen lezen: iedereen kan eruit bijleren, wij ook. Hier wordt regelmatig met adviezen gezwaaid, maar nu er een advies is in mijn voordeel, wordt daar niet mee gezwaaid.

Een onderbezette woning betekent dat men twee kamers op overschot heeft. Dat is redelijk ruim. We hebben aan de VMSW gevraagd om ons te laten weten

hoeveel woningen op die basis onderbezet zijn. Dat zijn er welgeteld 15.000, en dat is 11 procent van alle sociale huurwoningen.

De onderbezettingsvergoeding voor de huidige contracten zal pas worden aangerekend vanaf de tweede weigering op een gepast aanbod. Ik kom daarop terug.

Ik vind dit geen boete, maar een soort vergoeding voor het bewonen van een te grote woning waarbij men er vrijwillig voor kiest om er te blijven. We hebben het nu over de huidige contracten, maar de filosofie is ook van toepassing op de nieuwe contracten die van tijdelijke aard zullen zijn. We zullen deze regels uiteraard pas opleggen als we een gepast aanbod doen. Als de overheid geen gepast aanbod kan doen, dan is er geen sprake van om in het kader van tijdelijke contracten te moeten verhuizen en dan is er geen sprake van om in het kader van de huidige contracten voor het leven een onderbezettingsvergoeding te betalen. De conclusies die in deze commissie worden getrokken, rijmen niet altijd met de werkelijkheid.

Wat is een gepast aanbod? De nieuwe woning moet aangepast zijn aan de gezinssamenstelling. Dat lijkt me nogal logisch. Mevrouw Hostekint heeft in haar vraag ook aangehaald – en ik treed haar daarin volledig bij – dat de woning in de nabije omgeving moet liggen. De woning moet in de oude buurt liggen waar men gewoon is te leven en te wonen. Het gaat om een straal van maximum 5 kilometer. Dat is een goede regeling. De onderbezettingsvergoeding zal voor de huidige contracten 30 euro bedragen als men meer dan twee slaapkamers in overtal heeft. Dit bedrag zal niet via een aparte factuur worden geïnd, maar wordt gewoon toegevoegd aan de maandelijkse huurprijs.

Er is me gevraagd hoe ik deze beslissing rijm met mijn vorige verklaringen, niet alleen tijdens de bespreking van de beleidsbrief maar ook tijdens antwoorden op vragen om uitleg en debatten in de plenaire vergadering. Mevrouw Hostekint, u verwijst naar een artikel in de krant dat in de kerstvakantie is verschenen. Het advies van de Inspectie van Financiën waar ik daarnet al naar verwees, stelt dat het principe van tijdelijke contracten invoeren enerzijds op basis van rationele bezetting voor de toekomst goed is omdat de huidige bezetting van de sociale woningen in Vlaanderen moet worden aangepakt. Anderzijds stelt het advies dat we tegelijkertijd een heel groot potentieel onbenut laten. Dat is die 11 procent. Onderbezetting invoeren samen met tijdelijke contracten staat nogal haaks op elkaar omdat het dan zagezegd kan worden afgekocht. Neen, dat doen we niet. Het huidige aanbod niet beter laten bezetten, vind ik contradictorisch. Vandaar dat we het advies van de IF hebben gevolgd.

Voor de toekomstige tijdelijke contracten is er geen onderbezettingsvergoeding. Voor de huidige contracten zal het principe wel worden ingevoerd. Ik heb wel heel duidelijk gemaakt dat we dat alleen maar doen onder welbepaalde voorwaarden. Het gaat echt niet op om hier te blijven pretenderen dat we iedereen zomaar een boete van 30 euro zullen geven. Neen, we zullen zorgen voor een aangepast aanbod. Kunnen we dat aanbod niet doen, dan zal er ook geen sprake zijn van het betalen van een onderbezettingsvergoeding. Het is ook belangrijk om aan te stippen dat dit principe in Wallonië en Brussel al jaren gangbaar is.

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Michèle Hostekint (sp-a): Minister, toen ik zei dat u ons allen hebt verrast, dan was dat inderdaad door de uitspraak die u eerder hebt gedaan. U hebt natuurlijk niet alleen ons verrast. Ik kan u verzekeren dat u heel wat onrust hebt veroorzaakt bij sociale huurders die datzelfde bericht in de krant hebben gelezen en die natuurlijk allemaal hun telefoon hebben genomen om aan de sociale huisvestingsmaatschappijen te vragen of ze 30 euro extra moeten betalen per

kamer op overschot. Het was een beetje vervelend dat die sociale huisvestingsmaatschappijen daar evenmin konden op antwoorden. Ik heb begrepen dat dit zonder enig overleg is gebeurd, dat die sociale huisvestingsmaatschappijen dat, net zoals wij, in de krant hebben gelezen.

U zegt dat er voor 15.000 woningen een alternatief moet worden gezocht. Dat is één op tien woningen. Als ik kijk naar de huisvestingsmaatschappij die op mijn eigen grondgebied actief is en die 5000 woningen in patrimonium heeft, dan gaat het om 500 mensen voor wie een alternatief moet worden gezocht. Er moeten 500 alternatieve woningen worden aangeboden. Mensen mogen tweemaal een aanbod weigeren. Hebt u enig zicht op de werklast en administratieve last die dat zal veroorzaken voor de sociale huisvestingsmaatschappijen? Als ze voor één woning op tien een alternatief moeten zoeken en de huurder tweemaal een woning mag weigeren, wat zal dat betekenen voor de sociale huisvestingsmaatschappijen? Is er enig overleg geweest over de manier waarop dit moet gebeuren? Welk effect verwacht u daarvan? Over welke termijnen gaat het? Moet voor tijdelijke huurcontracten tweemaal een aanbod worden gedaan binnen een termijn van 9 jaar? In uw beleidsbrief stelt u dat u ervan overtuigd bent dat het geen efficiënt instrument is en dat u in samenwerking met de sector zult nagaan hoe de onderbezetting zo doelmatig mogelijk kan worden aangepakt. Is er overleg geweest met de sector? Wanneer heeft dat plaatsgevonden en wat waren de conclusies?

De voorzitter: Mevrouw Hendrickx heeft het woord.

Marc Hendrickx (N-VA): Mevrouw Hostekint, de mogelijke onrust bij sociale huurders is misschien vooral veroorzaakt door het artikel op uw webstek waarin u schrijft dat er geen alternatief mogelijk is. De minister geeft duidelijk aan dat dit pas na de weigering van twee aangeboden alternatieven kan worden toegepast. U stapt daar nogal licht over in uw artikel. Het staat u natuurlijk vrij om uw communicatie te voeren zoals u dat zelf wenst.

Minister, bestaat nog steeds de mogelijkheid om casus per casus te bekijken en individueel gemotiveerd aan te vragen om de woning toch te mogen houden zonder een onderbezettingsvergoeding te betalen? Het zou de sociale huisvestingsmaatschappij vrij staan om daar al dan niet op in te gaan. Klopt dat? Ik denk bijvoorbeeld aan een man die ziek is en om medische redenen alleen moet slapen waardoor de vrouw in een andere kamer moet slapen.

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mercedes Van Volcem (Open Vld): Minister, ik steun uw beleid volledig. Ik wil daar ook consequent in zijn. Ik begrijp de socialisten nog altijd niet. We hebben hier een debat over rechtvaardigheid. Ik hoor de socialisten altijd pleiten over structuren, over wat dat van administratieve last met zich zal meebrengen enzovoort. Stel: een dame met drie kinderen heeft recht op een sociale woning. Maar na verloop van tijd gaan haar kinderen het huis uit. En terwijl er dan weer zoveel gezinnen met kleine kinderen op de wachtlijst staan, die misschien armoede kennen, weigert die dame een woning 5 kilometer verderop omdat ze graag in haar eigen wijk blijft wonen. Dat men tegen zo iemand kan zeggen dat ze in die woning mag blijven, en dat dat gezin met kinderen, dat het veel moeilijker heeft, maar op de wachtlijst moet blijven staan: ik begrijp niet dat de socialisten dat altijd blijven verdedigen. *(Opmerkingen van Michèle Hostekint)*

U hebt dat wel gezegd. U hebt verwezen naar de administratieve lasten. Ik begrijp dat absoluut niet.

En wat is het verschil tussen een gewone huurder en een sociale huurder? Een gewone huurder moet toch ook soms eens verhuizen in zijn leven? Als de

verhuurder opzegt, moet die huurder ook de woning die hij gewoon is, verlaten en een andere woning zoeken. En iemand die een woning koopt en zijn werk verliest, moet misschien ook verhuizen, omdat hij het niet meer kan betalen. Maar van u mag een sociale huurder levenslang blijven, mag hij te groot blijven wonen, wat hij ook verdient, hoe klein zijn gezin ook is.

Minister, ik wil u een suggestie doen. Er is een boete, maar je zou dat ook positiever kunnen verwoorden. Waarom kunnen we geen premie geven – al is dat misschien ook niet het juiste woord? Stel nu dat een oude vrouw, of iemand die alleen is, in een woning met drie kamers woont, waarvan er dus twee leeg staan. Dat is al een relatief grote woning. Waarom kunnen we niet tot een systeem komen – een win-winsituatie – waarbij de bezettende huurder een voordeel doet als hij samen huist of een huis deelt. De betrokkene, die misschien ook recht heeft op een sociale woning, komt er dan ook in en de sociale huisvestingsmaatschappij doet ook een voordeel, want de ene woning komt leeg te staan en kan verhuurd worden – de onderbezetting wordt benut – en de twee betalen samen meer, maar individueel minder. Dan heb je drie keer een voordeel. Minister, hoe denkt u de cohousing in de sociale huisvesting, met een win-verhaal voor iedereen, eventueel te kunnen invoeren?

De voorzitter: De heer De Kort heeft het woord.

Dirk de Kort (CD&V): Minister, bedankt voor het verduidelijkende antwoord over de modaliteiten van de onderbezettingsvergoeding. U weet dat onze fractie tijdens de bespreking voor die onderbezettingsvergoeding heeft gepleit. Wij hebben toen ook op dat potentieel gewezen. Volgens de modaliteiten waaronder het wordt geformuleerd, moet er eerst door de sociale huisvestingsmaatschappijen een gepast aanbod worden gedaan binnen een straal van 5 kilometer ten opzichte van waar de mensen nu wonen. Dat zijn zeer goede modaliteiten. Het wordt ook pas toegepast als er meer dan twee kamers op overschot zijn.

Er moet ook wel geprikkeld worden, omdat we blijven vaststellen dat we heel wat grote gezinnen niet kunnen huisvesten, terwijl er wel woningen beschikbaar kunnen worden gesteld. Het is ook een stimulans voor de sociale huisvestingsmaatschappij om meer aangepaste woningen te realiseren en er op die manier voor te zorgen dat we levenslang wonen kunnen realiseren, maar dan veeleer in een levenslange woonomgeving.

Ik heb nog een kleine bijkomende vraag, minister. Vanaf wanneer zal dit voorstel van kracht kunnen worden? Welke stappen moeten daarvoor nog ondernomen worden?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Iedereen weet dat ik tegen een stootje kan, maar als ik er hier van beschuldigd word de mensen bezorgd te maken, mensen te hebben doen bellen naar sociale huisvestingsmaatschappijen en zo meer... Excuus, mevrouw Hostekint, maar u weet hoe de media werken. Dat artikel tijdens de kerstvakantie was gewoon op basis van de beslissing van de Vlaamse Regering. Ik ben daar niet voor gebeld. Ik stond daar ook niet in geciteerd.

Ik zie hier wel een Belgabericht van 23 december, waarin sp.a zegt: "Geen boetes voor ruime sociale woningen zolang het aanbod achterloopt." Daarin citeert u mij, of wat ik allemaal gezegd zou hebben. Ik kan mij niet herinneren dat sp.a ooit naar mij heeft gebeld om nog wat bijkomende inlichtingen te vragen, maar dat hoeft u natuurlijk ook niet te doen. Maar alle gekheid op een stokje, collega's. Als er iemand verantwoordelijk is voor de onrust die er wellicht is, is het niet mijn partij of een andere partij hier aanwezig, maar alleen uw partij, mevrouw Hostekint: sp.a.

Collega's, blijkbaar vinden we een onderbezettingsvergoeding onredelijk. Nu, niet wij vinden dat, maar één partij hier aanwezig vindt dat. Men betaalt als alleenstaande een onderbezettingsvergoeding zodra men in een woning met drie slaapkamers woont, en als koppel zodra men in een sociale woning met vier slaapkamers woont. Man en vrouw mogen dus zelfs nog in een aparte slaapkamer slapen, en dan hebben ze er nog twee op overschot. En dat vindt sp.a blijkbaar te veel gevraagd.

Ik vind het dan ook zeer vreemd dat u in uw initiële vraagstelling zei dat u absoluut voorstander bent van een goede bezettingsgraad en dat het patrimonium goed besteed moet worden. Ik vind alle uitspraken die niet alleen vandaag, maar ook in het verleden zijn gedaan, redelijk haaks staan op wat hier nu wordt gezegd.

Ik heb u uitgelegd wanneer men een onderbezettingsvergoeding zou moeten betalen. Er wordt hier dan gevraagd of dat geen administratieve last betekent voor de sociale huisvestingsmaatschappij en zo meer, maar u weet dat er nu ook zoiets bestaat als een rationele bezettingsnorm, waar de sociale huisvestingsmaatschappij in kwestie ook rekening mee moet houden. Of dat nu zoveel meer administratieve last zou veroorzaken voor een sociale huisvestingsmaatschappij, weet ik niet. Wat ik wel zeer belangrijk vind, is dit: als wij spreken over een gepast aanbod, kan dat natuurlijk ook gaan over een aanbod dat wordt bijgebouwd, mevrouw Hostekint. We krijgen op deze manier dus potentieel ook meer sociale woningen. Ik begrijp de houding van uw partij in dit debat dan ook totaal niet. Hoe een partij die zich sociaal noemt, tegen tijdelijke contracten kan zijn, gaat mijn verstand echt te boven. Maar het is uiteraard uw volste recht om dat standpunt in te nemen.

U vroeg verder nog naar een termijn. Er zal geen termijn op gekleefd worden waarbinnen het gepaste aanbod moet worden gedaan. Het overleg moet nog georganiseerd worden. Dat gaan we natuurlijk ook doen. De vraag van de heer De Kort sloot daar ook bij aan. Wanneer dat concreet ingang zal vinden, kunnen we natuurlijk pas beslissen als we dat overleg met de sector hebben gehad. Ook hun inbreng is belangrijk in dezen.

Mijnheer Hendrickx, u vroeg of we het geval per geval en casus per casus moeten kunnen bekijken. Ik denk het wel. Het voorbeeld dat u aanhaalde, wordt al een beetje ondervangen door het voorbeeld dat ik daarnet heb gegeven: een koppel woont pas onderbezet als men in een woning van vier slaapkamers woont. Uw concrete voorbeeld is bij dezen dus ondervangen.

We hebben bijvoorbeeld wel een uitzondering gemaakt in het kader van de mantelzorg. Dat vind ik ook heel belangrijk. Je gaat toch niet iemand een extra vergoeding aanrekenen omdat de betrokkene bijvoorbeeld nood heeft aan mantelzorg en dergelijke meer? Daarvoor hebben we dus in bepaalde uitzonderingen voorzien.

Wat ook zeer asociaal zou zijn, in het kader van die tijdelijke contracten, is het volgende. Stel, een gezin woont met zoon en dochter in een huis met een contract van negen jaar. Het contract loopt af, en op dat moment wonen zoon en dochter er nog in, maar ze zijn net beginnen te werken en hun inkomen wordt meegeteld voor het gezinsinkomen, waardoor iedereen uit dat huis zou moeten. Dan zeg ik: neen, dat vind ik niet sociaal. Iemand is net afgestudeerd en begint net te werken. Daarom hebben we gezegd dat het billijk en meer sociaal zou zijn als je bijvoorbeeld na die negen jaar er nog een periode van drie jaar aan toevoegt, waarbinnen zoon en dochter kunnen verhuizen, zodat hun inkomen niet wordt meegeteld. Het zou vrij schrijnend zijn als een ouderpaar dat het financieel niet zo gemakkelijk heeft, zou worden gestraft voor het feit dat zoon en dochter

hebben gestudeerd, een goede baan hebben en wel zijn verhuisd, maar net op het moment waarop het contract van negen jaar afliep, de verhuisdozen nog aan het inpakken waren. Dat lijkt me ook niet sociaal.

Mevrouw Van Volcem, u overvalt me enigszins met uw idee, maar dat kan geen kwaad. We kunnen dat eens bekijken. Wat wel belangrijk is, is dat we moeten blijven uitgaan van de wachtlijst. Niet alleen moeten we uitgaan van de volgorde op de wachtlijst, we moeten er natuurlijk ook voor zorgen dat een gezinswoning bij een gezin terechtkomt en een studio bij een alleenstaande. Uw suggesties kunnen we echter zeker meenemen in de onderzoeken die we nog moeten voeren.

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Michèle Hostekint (sp.a): Minister, ik zal nog eens heel duidelijk stellen, al was het maar voor het verslag, dat we uiteraard allemaal vinden dat sociale woningen zo optimaal mogelijk moeten worden ingezet, dat we er allemaal van overtuigd zijn dat gezinnen met kinderen inderdaad in grote woningen moeten terecht kunnen. Mijn punt is alleen dat u zelf hebt gezegd, en u niet alleen, maar diverse leden in deze commissie, dat een onderbezettingsvergoeding geen efficiënt instrument is. Ik heb mevrouw Van Volcem horen pleiten voor stimuli. Ik ben daarvoor. Zoek inderdaad die stimuli. U laat echter gewoon een systeem op twee weken tijd passeren zonder dat er enig overleg is geweest met de sector, zoals u nu zelf hebt gezegd, terwijl u in uw beleidsbrief had aangekondigd te zullen overleggen om te zien hoe we tot een instrument kunnen komen dat die onderbezetting aanpakt.

Minister, ik ben voor het aanpakken daarvan: als u een systeem voorlegt om die onderbezetting efficiënt aan te pakken, dan zult u in mij een eerste bondgenoot vinden. Dat is zeker. Als u nu echter zegt dat u die onderbezettingsvergoeding zult opleggen, dat er twee keer mag worden geweigerd als er een gepast aanbod is, dat uitzonderingen mogelijk zijn, dan vraag ik u: hebt u het effect daarvan becijferd? Wanneer zult u daarvan een effect zien? De manier waarop u het vandaag voorstelt, geeft me immers niet de indruk dat we daar op zeer korte termijn een effect van zullen zien, en dan is dat geen efficiënt instrument. Dan zult u niets hebben gedaan aan de onderbezetting. Dan zult u er niet voor hebben gezorgd dat die grote woningen inderdaad bij grote gezinnen terechtkomen. Dan zult u er niet voor zorgen dat sociale woningen optimaal worden ingezet. Dan zult u alleen onrust hebben gezaaid bij de sociale huurders. Dat heb ik niet gedaan. Er is een artikel verschenen op de voorpagina van een krant. Ik ben daar niet verantwoordelijk voor. Ik heb dat gelezen in de krant, net zoals sociale huurders dat hebben gelezen in de krant. (*Opmerkingen van Björn Anseeuw*)

Die sociale huurders zijn allemaal naar hun sociale huisvestingsmaatschappij beginnen te bellen. Minister, ze hebben geen antwoord kunnen krijgen van hun sociale huisvestingsmaatschappij, want daar viel men zelf uit de lucht. Als u een efficiënt systeem kunt opzetten, dan ben ik de eerste om u daarin te steunen. We zullen zien wat het effect is van het systeem dat u hier nu voorstelt, maar u hebt het zelfs niet becijferd. U kunt zelfs niet antwoorden op mijn vraag wat het mogelijke effect ervan zal zijn. Dat geeft me niet de indruk van een zeer beredeneerd beleid, al zeker niet omdat u twee weken ervoor het omgekeerde had beweerd in een commissievergadering.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Mercedes Van Volcem aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de sociale mobiliteit van nieuwkomers – 778 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Lorin Parys

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mercedes Van Volcem (Open Vld): Voorzitter, minister, geachte leden, mijn bezorgdheid betreft een studie van Eurostat waaruit blijkt dat het aantal mensen in armoede voor heel België ongeveer 18 procent bedraagt, waarbij een op de zeven nieuwkomers in armoede zou leven. België is samen met Zweden en Luxemburg de slechtste leerling van de klas. Ik begrijp dat eigenlijk niet goed. Is die studie fout?

Minister, daarom ondervraag ik u dus. Nieuwkomers doen het eigenlijk heel slecht hier. Hoe komt dat? Ik kan me moeilijk voorstellen dat wij een bepaald soort nieuwkomers zouden aantrekken en dat zij die wel willen werken, naar andere landen gaan. Hoe komt het dat er in Vlaanderen, waarvoor u bevoegd bent, zo weinig sociale mobiliteit kan worden bewerkstelligd?

We verschillen een klein beetje van mening wat dat betreft. U vindt dat de eerste voorwaarde om te integreren, het leren van de taal is. Ik heb al gezegd dat iemand zeker grotendeels geïntegreerd is wanneer hij aan de slag en zelfvoorzienend is, wanneer hij werkt. Dat die taal dan daarna of eerst komt, is voor mij eigenlijk minder belangrijk. Ik meen dat men ook gaandeweg op de werkvloer de taal kan leren.

Minister, wat is uw Vlaamse aanpak ter zake? Met Armoedebestrijding hebt u een horizontale bevoegdheid. Dit is dus niet alleen uw aanpak. Dit heeft ook te maken met de bevoegdheden Werk en Onderwijs. Er zijn al inspanningen gedaan, ook door de minister van Onderwijs, die specifieke klassen opricht voor de nieuwkomers. U hebt zelf ook extra middelen verkregen voor het woonbeleid. Wat zult u doen om de armoede te reduceren en zo veel mogelijk mensen aan de slag te helpen?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw Van Volcem, u vraagt me wat in mijn ogen de grootste barrières zijn voor de nieuwkomers, wat maakt dat ze vrij sterk vertegenwoordigd zijn in de armoedestatistieken. In de beleidsnota voor de commissie Inburgering, waarvan u zelf de voorzitter bent, is ook een uitgebreide omgevingsanalyse opgenomen. Daar verwijs ik nog eens naar, omdat er heel veel zaken in voorkomen die eigenlijk ook een antwoord bieden op uw vraag. Ik haal er nu even wel de belangrijkste uit. Ik zal niet gewoon zeggen: lees mijn beleidsnota.

Mercedes Van Volcem (Open Vld): Daar is het moeilijker voor mij om vragen te stellen.

Minister Liesbeth Homans: U kunt alles daar: u bent de voorzitter.

Ik geef een niet-limitatieve opsomming van een aantal elementen. Zo is een goede deelname aan het onderwijs en de arbeidsmarkt natuurlijk cruciaal om uit armoede te geraken. U hebt dat zelf ook al aangegeven. Werk hebben en dergelijke meer is vrij belangrijk. We kunnen ook alleen maar vaststellen, en dat zijn ook niet mijn vaststellingen, maar die uit allerlei studies, dat personen van

buitenlandse herkomst, en dan nog voornamelijk mensen afkomstig van buiten de Europese Unie, het veel slechter doen op het vlak van werk en onderwijs. Daarmee bedoel ik concreet dat hun werkzaamheidsgraad lager is en hun schoolachterstand groter, en dat ze ook meer schooluitval kennen. Dat zijn gewoon wetenschappelijke bevindingen. Mensen met een allochtone achtergrond die zich in Vlaanderen zijn komen vestigen en die jammer genoeg dan ook nog eens in armoede verzeild zijn geraakt, hebben ook een heel specifiek profiel.

U zei zelf in uw vraag dat u zich niet kunt voorstellen dat zoveel mensen uit een bepaald land hiernaartoe komen, maar dat gebeurt jammer genoeg wel. Dat is een van de belangrijkste redenen waarom die mensen in armoede verzeilen en daar heel moeilijk uit geraken, los van scholingsgraad. Een groot deel van de mensen die nu in Gent wonen, zijn afkomstig uit hetzelfde dorp. De Marokkaanse gemeenschap in Antwerpen bevat dan weer heel veel Berbers. Daar is niets verkeerd mee, maar we kunnen niet ontkennen dat zij vaak analfabeet zijn wanneer zij naar hier komen. Het is niet evident om die schoolachterstand hier in te halen.

Het gaat hier om een specifiek profiel dat wij aantrekken. Als iemand uit een bepaald dorp in een migratieland naar hier is gekomen, heeft dat een zekere aantrekking op anderen uit dat dorp. Dat is een vorm van migratie die wij hier kennen.

Ik ben het niet met u eens over de grootste barrière, met name de taal. Ik ben het wel met u eens, mevrouw Van Volcem, dat een job de beste manier is om uit de armoede te geraken. Maar het zijn de werkgevers zelf die aangeven dat het niet kennen van de taal een echte barrière vormt. Het lijkt me belangrijk om toch een klein beetje Nederlands te kunnen spreken voor men aan het werk kan. Dat is ook wat de werkgevers vragen. Ik vind dat we absoluut moeten blijven inzetten op taal.

Een belangrijke oorzaak van de achterstand – en daarmee bedoel ik de reden waarom die mensen een hoger armoederisico hebben of meer in armoede leven – is het lage opleidingsniveau, terwijl de vraag naar hoger geschoolden in Vlaanderen veel groter is dan de vraag naar laaggeschoolden. Dat zorgt natuurlijk ook voor enige tegenstelling.

Er is onvoldoende toegankelijkheid tot de diensten die onvoldoende zijn voorbereid om personen van buitenlandse herkomst te kunnen opvangen. Het gaat dan over taal en culturele drempels. Het is niet in mijn eigen voordeel dat ik dit voorbeeld hier geef.

Mevrouw Van Volcem, in uw oorspronkelijke vraag zegt u dat België een heel slechte leerling is. U vraagt ook of er regionale verschillen zijn. Ik heb daarnet al gezegd dat er een soort mismatch is tussen het profiel van mensen van vreemde herkomst en het profiel dat onze werkgevers vragen. Daarnaast bestaan er ook behoorlijk grote regionale verschillen. In Vlaanderen is 15,6 procent van de personen die geboren zijn buiten de EU werkloos ten opzichte van 4,2 procent van de personen die geboren zijn in België. Dat is een verschil van 11,4 procent.

In Wallonië is 29,3 procent van de mensen met een migratieachtergrond van buiten de EU werkloos ten opzichte van 10,6 procent van de personen die geboren zijn in België. Dat is een verschil van 18,7 procent.

In Brussel is ook 29,3 procent van de mensen geboren buiten de EU werkloos ten opzichte van 14,8 procent van de mensen die geboren zijn in België. Dat is een verschil van 14,4 procent.

We weten dat de werkloosheidsgraad in Brussel en in Wallonië hoger ligt dan in Vlaanderen, maar toch is het verschil tussen de buitenlandse en de niet-buitenlandse

werkloosheid in Brussel en Wallonië nog groter dan in Vlaanderen. Ik denk dat ik voor een deel weet hoe dat komt maar u zult het daar niet mee eens zijn, mevrouw Van Volcem. Sinds 2004 kennen wij een verplichte inburgering. In Brussel en Wallonië kennen ze dat niet. Vorige week hebben we het tijdens de plenaire vergadering nog gehad over de verplichte inburgering. Het gaat dan over meer dan alleen het aanleren van de taal. Het gaat over een cursus maatschappelijke oriëntatie waar men de mensen wegwijst maakt in allerlei zaken zoals naar school gaan, werk vinden enzovoort. Dat kan een van de redenen zijn waarom Vlaanderen het als deelstaat beter doet dan de anderen.

U hebt gelijk dat armoedebestrijding een horizontale bevoegdheid is. Vandaar dat ik meer dan regelmatig overleg heb met mijn collega's, niet alleen met minister Muyters maar ook met minister Crevits en minister Vandeuren. In het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding (VAPA) zijn vijftien concrete actiepunten over werk opgenomen, bijvoorbeeld het bevorderen van de taalkennis, het aanbieden van ondersteuningstrajecten naar werk, gericht op mensen in een kwetsbare positie.

Wat onderwijs betreft, staan er twintig acties in het VAPA, onder meer over duaal leren, studiefinanciering, kleuterparticipatie enzovoort. Dat laatste is heel belangrijk: hoe vroeger men naar school gaat, hoe kleiner de kans op schoolachterstand.

In het Vlaams integratiebeleidsplan zullen de concrete maatregelen van de ministers die bevoegd zijn voor Werk en Onderwijs worden opgenomen.

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mercedes Van Volcem (Open Vld): Minister, we delen dezelfde bezorgdheid. Wanneer ik echter die studies lees, dan stel ik vast dat België de slechtste leerling is. Ik vraag u dan ook dat op wetenschappelijke basis wordt nagegaan waarom de mensen die naar hier komen, minder aan de slag gaan.

Dat is niet de eerste studie. Ook de Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) heeft duidelijk gezegd dat wij de slechte leerling van de klas zijn en dat de integratie maar kan lukken en dat wij maar een draagvlak kunnen hebben bij de bevolking als die mensen hier werken en de taal leren. Maar ik vind het geen prioriteit om iemand die Engels spreekt en werkt en dat goed doet en op zijn werk geïntegreerd is en gaandeweg Nederlands leert, naar de lessen Nederlands te sturen. De overheid moet geen energie en middelen steken in dergelijke mensen. Die mensen zijn geïntegreerd en zullen er wel komen. Zij zullen uit zichzelf wel Nederlands leren. Als je analfabeet bent, is er natuurlijk veel meer werk aan de winkel. Dan moet je leren schrijven en dan kun je maar beter Nederlands kennen. Je moet een taal kunnen vinden om met iemand te kunnen communiceren, zodat je een gemene deler hebt. Dat is meestal het belangrijkste. Ik ben daar bezorgd over.

U zegt dat er soms hele dorpen naar hier komen. Dat zie je in de tewerkstelling gebeuren. Als er één Pool van een bepaald dorp bij Balta komt werken, dan werken er na tien jaar veertig of vijftig mensen uit dat dorp bij Balta. Ze maken daar reclame voor, en dat vind ik een goede manier van reclame maken als er hier geen arbeidskrachten gevonden kunnen worden. Ik wil absoluut geen vooroordeel hebben met betrekking tot dorpen. Maar ik vraag mij toch af of die stromen niet beter in kaart kunnen worden gebracht. Komen er bepaalde stromen naar hier? De arbeidsactieve stromen, zo lees ik het toch in de krant, zouden dan naar andere landen gaan. Hoe komt dat? Als dat zo is, dan moeten we onze regelgeving toch eens evalueren. U zegt dat u met uw buik aanvoelt dat ze uit bepaalde dorpen komen en dat er een mismatch is tussen hogere en lagere profielen. Het buikgevoel in de politiek is één ding. Dat zit meestal wel juist. Maar dat moet toch ook met concrete cijfers en studies worden onderzocht.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw Van Volcem, ik spreek niet vanuit de buik. Ik zeg niet zomaar dat er bepaalde dorpen naar ons komen. Al uw bijkomende vragen gaan over het soort van migratiebeleid dat in dit land wordt gevoerd. Dat is het enige antwoord op uw vraag. Niet mijn buik zegt dat. Dat is onderbouwd met wetenschappelijke studies. Wij hebben heel weinig arbeidsmigranten. Wij hebben heel veel passieve migranten. Daar gaat het over. Dat is een groot verschil. Daardoor hinken wij, als Belgen in totaliteit, redelijk achterop.

U bent met deze commissie eens naar Canada geweest. U hebt daarover in het kader van Inburgering een vraag gesteld. U hebt daar toch met eigen ogen kunnen zien dat er daar een heel ander soort van migratie is? Dat is arbeidsmigratie. Dat is geen passieve of economische migratie. Bij ons is dat wel zo. Daardoor heb je, jammer genoeg, het effect dat veel van die mensen in armoede naar hier komen en ook in armoede blijven steken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Marc Hendrickx aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het openstellen van de daklozenopvangcentra – 796 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Lorin Parys

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

Marc Hendrickx (N-VA): Minister, dankzij uw intro kan ik de mijne heel kort houden. Ik heb hierover al in oktober een schriftelijke vraag gesteld. Ik wou er even op terugkomen omdat u toen stelde dat u samen met minister Vandeuren de provinciebesturen over dit thema had aangesproken en dat u hen had opgeroepen om op korte termijn actie te ondernemen en overleg te organiseren met de lokale besturen.

Vandaag is de problematiek heel actueel, zelfs in mijn eigen stad moesten de afgelopen dagen daklozen worden geholpen.

Wat was het resultaat van het overleg tussen de lokale en provinciale besturen waarnaar u verwees in uw antwoord op die schriftelijke vraag? Hoeveel winteropvangcentra voor daklozen zijn momenteel geopend? Hebt u zicht op de bezetting van hun capaciteit? Krijgt u signalen van de lokale dan wel provinciale overheden dat er bepaalde noden niet worden ingevuld? Zijn er momenteel leegstaande sociale huurwoningen die zouden kunnen worden ingezet voor daklozenopvang?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Hendrickx, in het kader van de zeer tijdelijke winteropvang van daklozen hebben we gezorgd voor aanpassingen van het kaderbesluit Sociale Huur. Daarmee hebben wij ervoor gezorgd dat er een groter contingent van ongeschikte woningen ter beschikking kan worden gesteld. Het gaat dus niet om onbewoonbare woningen, want daar zijn er veiligheidsrisico's. Ze krijgen geen contract, ze hebben dus ook geen recht om er te blijven wonen.

De daklozenopvang in zijn totaliteit is een bevoegdheid van minister Vandeuren. Wij hebben vanuit de bevoegdheid Wonen ons steentje bijgedragen. Dat is in het verleden niet gebeurd. In 2014 werd over de aanpak een samenwerkingsakkoord

afgesloten tussen de federale overheid en de deelstaten. De federale coördinator is niemand minder dan de premier zelf. In Vlaanderen is dat minister Vandeuren.

Hij doet dat vanuit zijn bevoegdheid Welzijn, daklozenopvang valt daaronder. Ik doe dat vanuit mijn bevoegdheid Binnenlands Bestuur en dus naar de lokale besturen. Eigenlijk hebben de provinciegouverneurs ons al telkens laten weten dat dat goed verloopt en dat ze van de lokale besturen geen signalen krijgen dat er iets misloopt. Als ik me niet vergis, heb ik maandag een vergadering met de gouverneurs. Gelet op de huidige koude zal ik de vraag aan de agenda toevoegen. Mijn medewerker noteert dit al.

Vanuit Wonen hebben we iets extra's gedaan. Ik denk dat dat een goed initiatief was. Aan de mensen die lokaal actief zijn: dit is enkel van tijdelijke aard. Het kan elk jaar worden herhaald, maar een tijdelijke toewijzing geeft geen recht op een sociale woning.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

Marc Hendrickx (N-VA): Aangezien uw medewerker dit genoteerd heeft, komt dit volgende maandag aan bod en dan zal ik misschien met een schriftelijke vraag polsen naar het antwoord van de gouverneurs.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Valerie Taeldeman aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het lokaal woonbeleid – 654 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Lorin Parys

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Valerie Taeldeman (CD&V): Ik heb dit thema al vaker aangekaart, ook tijdens de bespreking van de beleidsbrief. Vlaanderen beschouwt de lokale besturen als regisseur van het lokale woonbeleid. In de voorbije tien jaar heeft Vlaanderen diverse instrumenten ter beschikking gesteld van de lokale besturen. Het Steunpunt Wonen was in die tien jaar een belangrijke partner. Ze hebben verschillende bevragingen gedaan bij de lokale besturen.

Ik hoef u geen uitleg te geven over de subsidie intergemeentelijke samenwerking (IGS) voor projecten. Intussen zijn er 42 intergemeentelijke samenwerkingsprojecten in Vlaanderen die gesubsidieerd worden. Daar zijn 206 steden en gemeenten bij betrokken.

Ik woonde de studiedag van het Steunpunt Wonen bij. Het steunpunt heeft een rapport opgemaakt over het lokaal woonbeleid. Het was een zeer interessante studiedag. Een van de belangrijke conclusies is dat er op die tien jaar tijd dankzij de subsidie voor IGS wel degelijk een dynamiek ontstaan is op het vlak van lokaal woonbeleid, waarbij vooral niet-stedelijke gebieden een sterke inhaalbeweging hebben gerealiseerd. Daarnaast wordt er in heel veel gemeenten meer personeel ingezet voor Wonen, beschikken steeds meer gemeenten over een woonplan en een georganiseerd woonoverleg. De instrumenten inzake het grond- en pandenbeleid – bijvoorbeeld het leegstandsregister, de leegstandsheffing, het register onbebouwde percelen – en woonkwaliteitsbewaking krijgen meer voet aan de grond. Meer steden en gemeenten zetten in op woonkwaliteitsbewaking. Het Steunpunt Wonen heeft die evolutie mooi in kaart gebracht.

Ook het aandeel van lokale besturen die het vooropgesteld groeiritme van het bindend sociaal objectief behalen, is groot. Het valt op dat IGS-gemeenten meer instrumenten benutten dan niet-IGS-gemeenten.

Op het eind van de studiedag werden beleidsaanbevelingen geformuleerd. Ondanks de dynamiek die sinds tien jaar bestaat, is toch nog vooruitgang mogelijk is. Concreet wordt onder andere voorgesteld om de subsidie lokaal woonbeleid te behouden. U hebt zich daar altijd positief over uitgelaten, minister; u steunt deze projecten en zult dat blijven doen.

Verder wordt aangeraden om inspanningen te leveren voor de 'witte vlekken'. Dat zijn gemeenten waar de aanpak en initiatieven op het vlak van Wonen achterblijven, zowel qua inzet als personeel, als instrumenten en leegstand enzovoort.

Minister, wat is uw standpunt ten aanzien van de resultaten van deze onderzoeken? Welke concrete stappen zult u ondernemen? Hoe kunnen we die witte vlekken bereiken? Welke inspanningen kunnen worden geleverd om die te stimuleren inzake woonbeleid? U hebt gezegd dat u een nieuw besluit voorbereidt inzake de intergemeentelijke samenwerking op het vlak van wonen. Kunt u hiervan al enkele krijtlijnen toelichten? Wie wordt daarbij betrokken?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw Taeldeman, in de schriftelijke voorbereiding van mijn antwoord wordt redelijk uitgebreid ingegaan op het rapport en de studiedag. Ik zal dat deel schrappen.

Het rapport is inderdaad opgeleverd en bevat veel goede aanbevelingen. Er heeft al overleg plaatsgevonden tussen mijn kabinet, de sector en de administratie. We moeten nog andere overlegmomenten plannen.

U vraagt of ik al iets kan zeggen over de inhoud. Het is niet mijn bedoeling om nog bijkomend verplichte andere taken in te schrijven in een nieuw regelgevend kader, alleen wat private huur betreft. Het is belangrijk dat we daar meer aandacht aan besteden. Het is niet de bedoeling om nog bijkomende verplichte activiteiten in te schrijven voor alle sectoren, maar voor de private huur vind ik dat wel belangrijk. Ik heb u hiermee één zaakje gegeven.

Het is de bedoeling om de regeling nog voor het zomerreces van 2016 definitief voor goedkeuring aan de Vlaamse Regering voor te leggen. We zullen daar dus snel werk van maken.

Ik deel uw enthousiasme dat IGS-projecten inzake wonen een zekere dynamiek naar boven kunnen brengen. Dat is zeker bewezen. We zullen daar in de toekomst nog goede resultaten van kunnen zien, en onderzoek heeft dat ook bevestigd. Het is ook goed voor iets kleinere gemeenten die niet altijd even kapitaalkrchtig zijn of financieel even slagkrchtig dan grotere gemeenten of steden. We moeten die IGS-projecten blijven ondersteunen.

In het kader van de paritaire commissie Decentralisatie en vanuit de aanbevelingen die in de werkgroep Wonen zijn gebeurd, heb ik mijn administratie Wonen-Vlaanderen de opdracht gegeven een voorstel te doen naar het takenpakket waardoor de bestuurskracht wordt verhoogd in die gemeenten die werken rond het thema wonen.

Ik heb in het verleden al gezegd dat ik dit waardevolle projecten vind, die ik wil blijven ondersteunen. De procedure tot het verkrijgen van een subsidie was een beetje ingewikkeld. We zullen die vereenvoudigen. We zullen ook de IGS-projecten

afstemmen op de duur van de gemeentelijke legislatuur. Dat is belangrijk voor het financiële. De gemeentelijke legislatuur is nu bezig. Er zal een soort overgangs-regeling moeten worden uitgewerkt tot 31 december 2019, het einde van de huidige beleids- en beheerscyclus (BBC). Intussen zullen we nagaan of we dit vanaf 2020 kunnen opnemen binnen de volgende BBC. Het biedt vooral ook een voordeel op het vlak van rapportering. U bent zelf gemeentelijk actief en weet hoe BBC werkt. Hoe meer daarin kan worden gestopt, hoe beter dat is voor de administratieve lasten en planlasten van de lokale besturen.

Wat de witte vlekken betreft, is het belangrijkste uitgangspunt dat we de projecten die goed lopen, moeten blijven ondersteunen. We moeten absoluut ook oog hebben voor de witte vlekken. Als ik me niet vergis, hinkt de provincie Oost-Vlaanderen, net zoals bij de sociale verhuurkantoren (SVK's), een beetje achterop. Als we daar een tandje moeten bijsteken, dan doen we dat met veel plezier. Een ander belangrijk uitgangspunt is dat we de bestuurskracht van de deelnemende gemeenten verhogen met het oog op het voeren van een kwalitatief lokaal woonbeleid. We moeten natuurlijk ook aandacht hebben voor de private huurmarkt.

Mevrouw Taeldeman, ik wil u mijn schriftelijk antwoord ook wel overmaken zodat u het volledig hebt. Ik denk wel op de belangrijkste vragen te hebben geantwoord.

De voorzitter: Ik zie instemmend geknik.

Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Valerie Taeldeman (CD&V): Voorzitter, ik zou het appreciëren om het volledige antwoord van de minister te krijgen.

Minister, u zegt dat er al is overlegd over het nieuwe besluit met de diverse actoren. Ik ga ervan uit dat de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) ook een van die actoren is. De VVSG heeft op dat vlak heel wat expertise in huis. Ze hebben heel wat kennis over de lokale woonprojecten. Ik heb begrepen dat in het nieuwe besluit weinig nieuwigheden zullen worden opgelegd aan de lokale besturen, behalve dan inzake de private huurmarkt. Ik begrijp dat ook wel, gelet op het feit dat u in het voorjaar van plan bent de conceptnota Private Huur in te dienen en te bespreken in de commissie.

We mogen ons voor het zomerreces van 2016 aan een nieuw besluit verwachten. Ik ben daar heel tevreden over. Het zal ook velen verheugen dat er een nieuw besluit aankomt en dat het zal worden afgestemd op de BBC. Nu was het wel behoorlijk complex: de tijdsspanne van projecten die negen jaar werden ondersteund, overlapte niet met de huidige cyclus van een gemeentelijke legislatuur. U weet dat de financiering vanuit Vlaanderen van een aantal IGS-projecten in 2018 stopt. Heb ik goed begrepen dat er aan een overgangsregeling zal worden gewerkt zodat de projecten die al negen jaar of langer lopen, toch enige ondersteuning zullen blijven krijgen?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Er stoppen inderdaad een aantal projecten, zelfs al in 2017. Het is de bedoeling om een doorstart te maken aan de nieuwe voorwaarden om dan de afstemming met de BBC te hebben. Zullen we die blijven ondersteunen? Ja, dat is absoluut te bedoeling.

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Valerie Taeldeman (CD&V): Minister, ik wil graag nog even opmerken dat ik hierover in de vorige legislatuur aan de toenmalige minister van Wonen ook heel

wat vragen over heb gesteld. U bent de eerste minister van Wonen die duidelijk aangeeft dat de intergemeentelijke projecten voor wonen niet zullen stoppen na negen jaar. In het verleden werd die vraag nooit beantwoord, we bleven daarover in het ongewisse. Dat was heel jammer, want daardoor zijn een paar projecten ook stopgezet. Men ging ervan uit dat de lokale besturen zomaar alles financieel zouden overnemen, maar dat is in het verleden niet gebeurd. Ik ben echt heel tevreden dat u het signaal geeft dat, ook al eindigen de projecten na negen jaar, er toch zal worden gezorgd voor een doorstart en voor een blijvende financiële ondersteuning. Ik dank u daarvoor.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.